
PRZYŚLUCHOWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

praes 3 pl przysłuchują się. ◊ [*praet 1 sg f* -m się przysłuchowała.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: przysłuchuje się s.v. przysłuchać.

Słuchać uważnie [czemu]:

Zwrot: »uchem schylonym się przysłuchować«: Wízyłcy wotá twe [*tj. kanclerza Sapiehy*] mądre w księgi łwe w pífuią/ A vchem fię łchylonym rádźie przyłłuchuią. *SapEpit B.*

[*Szereg:* »przysłuchować się i przypatrować«: A też je(go) m(iłóść) pan moj nigdy mię do tego [*wyznania ewangelickiego*] gwałtem nie wiodł, alem ja sama przysłuchowała się i pilnie przypatrowała wszykiemu. *NieuwiarŚm 85.*]

Formacje współrdzenne cf SŁUCHAĆ.

LW